

Țelul lui Dumnezeu cu pământul și locuitorii lui

Verset călăuzitor: Coloseni 1.16

Coloseni 1.16: Toate au fost create prin El, cele care sunt în ceruri și cele care sunt pe pământ, cele văzute și cele nevăzute, fie tronuri, fie domnii, fie stăpâniri, fie autorități: toate au fost create prin El și pentru El.

Pământul – o creație a lui Dumnezeu

Pământul nu a apărut prin sine însuși printr-o evoluție, ci este creația lui Dumnezeu. Geneza 1.1 depune o mărturie clară despre aceasta și este confirmat prin ceea ce stă scris în Psalmul 89.12,13, precum și prin ceea ce găsim scris în Isaia 45.18 și Apocalipsa 4.11.

Concluzia logică este că El dispune de toate. Aceasta însă nu este numai o concluzie a logicii noastre, ci și o mărturie pe care o găsim în Scriptură. Citește Iov 37-41.

Scopul creației

Crearea pământului și a tot ce este pe el și în el nu este ceva pe care Dumnezeu – spus cu reverență – l-a făcut din amabilitate sau divertisment. Nu, Dumnezeu are un țel cu crearea și întreținerea pământului. Găsim aceasta exprimat categoric în Proverbe 16.4. Primul țel este că Dumnezeu a făcut aceasta spre onoarea și lauda puterii Sale. În privința aceasta găsim o mărturie minunată în Psalmul 19.1-5; vezi și Isaia 43.7; Apocalipsa 4.11 și compară cu Romani 1.19-21.

Omul a eșuat

Dumnezeu nu a creat pământul și după aceea l-a lăsat în voia sorții. Uneori pare să fie așa, căci de câte anomalii avem parte pe pământ și înainte de toate de catastrofele naturale îngrozitoare! Explicația pentru aceasta constă în faptul că omul, care era cununa creației și a fost creat după chipul lui Dumnezeu, a eșuat. Nu Dumnezeu a eșuat, ci omul.

A fost deci crearea omului o greșală?

Cele spuse mai înainte generează automat întrebarea, dacă crearea omului era cu adevărat o acțiune fericită a lui Dumnezeu. De ce El nu ne-a făcut în așa fel ca noi să nu putem eșua? O astfel de întrebare critică ar trebui de fapt să nu ne-o punem. Pentru că cine suntem noi ca să putem pune pe Creatorul nostru sub judecata noastră?

Și cu toate acestea putem răspunde ceva la această întrebare, deși problema aceasta niciodată nu o putem rezolva complet cu mintea noastră. Putem da răspunsul, că Dumnezeu nu l-a creat pe om ca robot, ca pe un automat care poate face numai ceea ce vrea Dumnezeu. Faptul că

Dumnezeu a creat pe om după chipul Său exclude gândul acesta. El nu acționează ca un automat. Deci omul nu a fost creat ca robot, ci ca o creatură cu voință proprie, cu posibilitatea de a alege el singur.

Împrejurările erau ideale

La aceasta se adaugă și faptul că împrejurările în care Dumnezeu l-a așezat pe om, nu erau rele, așa că Adam și Eva ar fi trebuit neapărat să eșueze. Dimpotrivă: împrejurările erau ideale. Dumnezeu a făcut o grădină ideală și l-a așezat pe om acolo, cu misiunea de a lucra și păzi această grădină.

Dumnezeu a plantat doi pomi în această grădină cu nume specifice „Pomul vieții”, care era în mijlocul grădinii, și „Pomul cunoștinței binelui și răului”.

Acești pomi vorbesc pe de o parte despre binecuvântare și pe de altă parte despre responsabilitate. Aceasta din urmă s-a putut vedea deja din însărcinarea de a lucra grădina și înainte de toate prin cuvântul de a o păzi. Interdicția de a nu mânca din pomul al doilea nu era cu scopul de încercare, ca să vadă dacă omul va fi ascultător de Dumnezeu; nu, ascultarea de porunca lui Dumnezeu aducea binecuvântare cu sine.

Adam și Eva au fost neascultători și au păcătuit

Acest păcat al primei perechi de oameni s-a îndreptat – ca să zicem așa – vertical spre Dumnezeu și prin aceasta a fost distrusă relația bună cu Creatorul.

Adam și Eva au primit o natură păcătoasă, care s-a transmis la urmașii lor. Vedem aceasta imediat la Cain. El face al doilea păcat, și acesta s-a îndreptat – orizontal – împotriva semenului său. Prin aceasta a fost lezată relația bună dintre oameni.

După săvârșirea păcatului de către Adam și Eva, Dumnezeu i-a îmbrăcat cu piei de animale și prin aceasta a arătat că mijloacele lor proprii, îmbrăcarea cu frunze de smochin, nu are valoare înaintea Lui. Au trebuit tăiate animale, a trebuit să curgă sânge, și Dumnezeu a îmbrăcat prima pereche de oameni cu haine de piele. Ei au fost îmbrăcați cu dovezile că un altul murise pentru ei. Simbolic aceasta arată spre răscumpărarea care va veni prin Isus Hristos, care Își va da viața pentru salvarea oamenilor. Prin aceasta s-a făcut deja aluzia la faptul că fără vărsare de sânge nu este iertare.

Aici însă este nu numai referirea simbolică la Răscumpărătorul, ci El este menționat și textual ca Sămânță a femeii, care va zdrobi capul șarpelui (Geneza 3.15).

Țelul lui Dumnezeu

După venirea Domnului Isus, după moartea și învierea Sa, Dumnezeu lasă ca Evanghelia să fie vestită națiunilor, pentru ca oamenii să-L poată căuta și găsi, prin faptul că se pocăiesc și

cred în Isus Hristos (Faptele apostolilor 17.27). Aceasta va însemna pentru ei „mântuire”, salvare și bunăstare.

Prin credința în Isus Hristos păcătoșii vor fi mântuiți și aceasta este spre lauda harului Său (citește Efeseni 1 complet).

Căile lui Dumnezeu: împătrite, în ceea ce privește mântuirea

Țelul trimerii lui Isus Hristos și moartea Lui pe cruce este împătrit:

- Crearea Bisericii sau Adunării, care este mireasa lui Hristos și pe care El o va lua ca s-o ducă în casa Tatălui (Ioan 14.1-3; Apocalipsa 19.6-10).
- Restabilirea poporului Israel, când fiecare profeție neîmplinită din Vechiul Testament se va împlini (citește în privința aceasta între altele profețiile din Isaia 54-66 și vezi tema „[Viitorul lui Israel](#)” pe această pagină de internet);
- Strângerea națiunilor sub domnia bogată în binecuvântare a lui Hristos, în care ele vor fi binecuvântate împreună cu Israel;
- Restabilirea pământului, când acesta va fi un loc unde dreptatea și pacea vor locui, de asemenea și între animale (vezi Isaia 11.6-10; 32.16,17 și multe alte pasaje).

Cer nou și pământ nou

În final va lua naștere un cer nou și un pământ nou și va începe starea veșnică pentru pământul nostru. Înnoirea temporală, despre care vorbește Isaia 60.1-3 și Isaia 65.17-25, va trece într-o stare veșnică, nouă și minunată, despre care vorbește 1 Petru 3.13.

Pe scurt: totul va veni în ordine cu pământul nostru și locuitorii lui, care s-au întors la Dumnezeu!